

Լիբանանի մեջ տեղի է ունենում թաղապետների ու ՏԻՄ քաղաքապետարանական ընտրութիւններ, ու հետաքրքիր է որ շատ աշխույժ մասնակցութեան է արժանանում ու շատ անգամն էլ դեժ է անցնում

Ու այդ ընտրութեան արդիւնքները ու երեւոյթը ինձ թվում է թէ արժի սերտուի Հայաստանի քաղաքական դաշտին կողմէ, որտեղ Լիբանանի փոքր ու ճնշուած ու սադրանքի ենթարկուած փոքր երկիրը բավական ընդհանուր գիծեր ու նմանութիւն ունի այլ փոկո ու դիմադրող երկրի մը որն է Հայաստանի հանրապետութիւնը

Նշեմ նախորոք որ Լիբանանի քաղաքական աշխարհը ծախողած է եւ ոչ հառաջադեմ, ու միայն աղետներու առաջնորդած

Այսօր Լիբանանը սնանկացած է, այդ մատնանշում է այդ ծախողութիւնը երբ ամեն ինչ եւ մարդոց կեանքին իրավիճակը կապուած է քաղաքականութենէն

Ու երբ այսօր նույն այդ ծախողած քաղաքականութեան նախանձով կը դիտեմ, համեմատելով զանոնք շատ ավելի ցածր մակարդակի Հայաստանի մեջ տիրող ծայր աստիճան սնանկացած քաղաքականութեան, այդ մեկը ահազանգի լուռջ գործոն է, թէ հանրապետութեան ինչ աղետներ են սպասվում եթէ չի ուղի իր ճակատագիրը

Հետեւելով Լիբանանի վերջին ընտրութիւններուն, որտեղ երկու հակադիր ամենաուժեղ կամ ավելի ճիշտ ամենածանոթ Քրիստոնեայ երկու ուժերին արդյունքներուն, հնարավոր է շատ հետեւողականութիւններ անել ու դասեր քաղել

Լիբանանեան Ուժեր քրիստոնեայ աջակողմեան ուժը եւ Ազատ Հայրենասիրական շարժումը որոնք կը զբաղեցնում են Քրիստոնեայ աջ ու ազգային-ազգայնական դաշտը

Երբ Սուրիան Լիբանանը գրավուած էր գերիշխանութեան ձբտող ուժերուն ճնշած էր , սակայն նրանքամենավատ օրերուն կարող էին որտեղ առնուազն 4են 5 հազար մարդ աշատ հավաքներ կայացնել

Արժէ նշել թէ Լիբանանի Քրիստոնեաներու թիվը մեջ 1 միլիոնից նուազ է

Երբ Սուրիական բանակը լքեց Լիբանանը, Լիբանանեան ուժերը անցկացուցած է մի հավաքներ որտեղ սասնեակ հազարեն ավելի ներկայ գտնուած են, այս երկու ուժերը միշտ ալ կարողացան տասնեակ հազարի համակիրներով հավաքներ անցկացնել

Ու բնականաբար ես որ ունիմ ազգայնական հակում ու ռոմանթիզմ, հակառակ անոր որ նաեւ ունիմ ուժեղ սոցիալիստական հակում Հայաստանի մեջ պիտի որոնէի Լիբանանի նման Հայկական Ազգայնական տարբերակը Հայաստանում

Ցավով արձանագրում եմ թէ Հայաստանի մեջ ուր երեք միլիոն Հայ կը բնակի, վերջին անգամ Հայաստանի ազգային ուժերը 2021ին էր որ կարողացան մի քանի հազար համակիրով Երեւանի մեջ որոտալ ու 2022ի կեսեն անդին Էդ մեկը տեղի չի ունեցել, իսկ այսօր թիվերը շատ ավելի նոսրացած են

Տեղի ունենալ արդարացում ու պատճառաբանություն, որ համարում եմ պատրուակ, թե "Գիտե՞ք ինչ Հայաստանը գաղութ է ու գրավում (Այն ալ ռուսերեն բառերով - օկուպացում, Դեօկուպացիա) ապագաղութացումի ջահակիր ենք

Բայց 3 Միլիոն Հայաստանի մեջ այսօր անկարող լինել 1000 համակիրով հակադարձել Ռուսական դրոշով հավաքներու, Ինչու Լիբանանում 1 միլիոն թիվ չունեցող Քրիստոնեայ աջը կարող էր ամենադժնդակ օրերու մեջ 4000 մարդով փողոց ներկայանալ իսկ Հայաստան հազիվ 800

Այն ատեն Այդ ուժերը լրատուողական միջոցներ չունեին, իսկ այսօր ազատ ինթերնետի դարաշրջան է

Ռուսերը չէին որ մեզ կը թելադրեին ազգայնական մենք մեզ հռչակած բեմերեն օտարախառն բառերով "Դեօկուպացիա" թնդացնել, "ղալաթ է անում" "Հերիք եղավ ՊՈԼ եղավ" բառապաշարով ներկայանալ, ետին Գարեգին Նժդեհի նկարներով, իսկ Նժդեհը շատ բուն կը զգուեր Հայերեն չի խոսելու երեվույթեն ու շեշտում եռ մագուր զուտ Հայերեն բառապաշար օգտագործելը ուրեմն կարող ենք խոսիլ "տնային պարտականություն" կատարելու պահով զլացումի մասին, ու երբ առաքելություն ես վերցնում զլացումները աններելի ենե թե կրեն շարունակական բնույթ

Ռուսերը չէին որ Հայկական Աջին կը թելադրեին կազմել ներքին քլաններ օղակներ մենաշնորհներու որոնք "մոնոպոլիզմի" առանձնահատուկ բացառիկ սեփականատեր պիտի հանդիսանային "թայֆայութեամբ" ու բոլոր մնացած եկողներին զգուեցնեին ու մղեին հեռանալ "նստիր ծափահարե ու դիտե մենք ոնց կանենքը" Ռուսները չէին որ թելադրում էին, ու ի վստահաբար հրճվում ի տես նման անհեռատես քայլերի

Ռուսները չէին որ մեզ կը թելադրեին բոլորին նեղացնել ու քննադատությունն՝ չի հանդուրժելը , թշնամական արարք նկատել ու "նեղացկոտ" վարուիլ, երբ նամանավադ նման քննադատությունները անողները քեզ պաշտպանած են քեզանից հաշիվ պահանջողներեն, պնդելով թե հասարակական գործոք զբաղուողը իրավունք չունի քեզանից իրավունք պաշտպանել, ու պարտավոր է նման հարձակումներ քո կողմից մարսել իբր այդ ասպարեզին անբաժանելի մաս, ուրեմն ոնց կաորղ եմ բացատրել որ իմ ավելի մեղմ դիտողություններ "խաթիրիդ է կպնում"

Մինչեվ հիմա Լիբանանի այս ընտրությունրի արդյունքները հստակ արտացոլում են թե Լիբանեան Ուժերը ինչքան ավելի լայն աջակցություն են վայելում ու նորանոր հաղթանականներ են արձանագրում՝ մինչտեռ Ազատ Հայրենասիրական Շարժումը՝ որ պարակտուած է ու ենրքին պայքարներով հոգնա արդեն նահանջի մեջ է այնքայն հոնած որ շատերին թվում է թե արդեն գերանում է՝ մինչ Լիբանանեան Ուժերը որ ես՝տ օր 'ջիւլանում' ավելի երիտասարդանու ու ուժեղանում

Իսկ Ազատ հայրենասիրական Շարժման տապալման սցենարը պարտավոր են Հայաստանի մեջ շատ լավ ուսումնասիրել թե "ինչ չանե՞լ" դասակարգի դաս է, երբ այդ հսկայ ժողովրդականություն վայելող շարժումը փլուզուեց որովհետեվ իր "ուժեղ մարդը" պնդեց ամեն ինչ ամեն որոշում կեղրոնացնել իր փեսային տրամադրութեան ներքեվ, այն աստիճան որ այս

կուսակցութեան ամենաուժեղ դեմքերը հեռացան ու վերջին այս ընտրութեան նույնիսկ իրեն դեմ պայքարելով զինք պարտութեան մատնեցին

Երբ մենաշնորհի հատուկ Վի Այ բի մոտեցումը կրծեց ու աստիճանաբար ջլատեց այս ուժը մինչեւ հասցրեց վերջնական փլուզումի

Անդին Լիբանանէն ուժերը ինչքան երիտասարդ կայ իրենց շուրջը համախմբելու պահով ցուցաբերեցին թէ հմտութիւն, ոգի ու հերատեսութիւն, ապացուցելով թէ լավ ար տիրապիտում են այդ շատ նուրդ արուեստին, հակառակա նոր որ պատերազմի ընթացքին այս ուժե; ահ ու սարսափի հիշատակով Էր պիտակավորուած, կարողացաւ իր պատկերը հեղաշրջել ու ամենա կարեւորը ԻՆՔՆԱԲԱՐԵԼԱՎՈՒԵԼ ու Ինքնաքննարկումի ենթարակելու գաջութին

Իսկ այսօր ես հակուած եմ ալ երբեք չի խանդավարուիլ Հայաստանի ազգային ճակատի ուժերով, որովհետեւ ես Տեսել եմ ինչպես են լինում Աջ Ազգային ուժերը ու հաստատ նրանք չեն լինում այնպես ինչպես Հայաստանի ազգային ճակատը որ այսօր կարիքը ունի շատ խոր ինքնավերանայումի, ու շատ կլուջ բացտողումներու արմատները արմատախիլ անելու, այլ ոչ թէ մակերեսային բարեփոխումների

Ու այս բոլորը ասում եմ թէեւ ցասումով, բայց անկեղ մագուր նպատակով, դառնութեամբ բայց չարտոնելով չ թէ վրեժխնդրութեան ոգի այլ հույս, թեկուզ միամիտ, բայց ես մնում եմ նույն ռոմանթիկը